

רע"פ 2541/16 - חכם דגאני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2541/16

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שהם

המבקש: חכם דגאני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב (הנשיאה ד' ברלינר, ס' הנשיאה ג' קרא והשופט א' נחליאלי-חיאט) מיום 24.2.16 בעפ"ג 5353-01-16

תאריך הישיבה: א' בכסלו התשע"ז (1.12.16)

בשם המבקש: עו"ד יגאל (איגור) בלפור

בשם המשיבה: עו"ד תמר בורנשטיין

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין

א. זו בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב מיום 24.2.16, בו נדחה ערעור על עמוד 1

הכרעת דינו של בית משפט השלום בתל אביב מיום 24.1.15 (גזר הדין ניתן ביום 24.11.15). בבית משפט השלום הורשע המערער (וייקרא להלן כך, לאחר שניתנה רשות ערעור בהחלטתו מיום 15.6.16). לאחר ניהול הוכחות, בעבירת גניבה של תכשיטים מחנות; גזר הדין היה 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס (המתלוננת שופתה על-ידי חברת ביטוח). המערער ביקר פעמיים בחנות בהציגו עצמו כתייר אמריקני, בחר תכשיטים שונים ולבסוף יצא, כנטען, כשבכליו תכשיטים שגנב. התכשיטים נעלמו.

ב. הראיות העיקריות בתיק היו תקליטור ממצלמת אבטחה של חנות התכשיטים ועדות המתלוננת לגבי ביקוריו של המערער בחנות והתנהגותו. יצוין כי בית משפט השלום תיאר בפרוטוקול, בחלק ניכר אף דקה אחר דקה, את תוכן התקליטור. בנוסף, היו ראיות כגון הצגת-שווא של המערער את עצמו כתייר אמריקני ועוד. לא ניתן אמון בגירסת המערער, וניתן אמון בגירסת המתלוננת.

ג. הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי. בין סיום ההליך בבית משפט השלום לבין מועד הערעור בבית המשפט המחוזי אבד התקליטור, ונטען, כי בהיעדר התקליטור נמנעת האפשרות לבחינה ערעורית. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, והטעים, בידי בית המשפט שלערעור לבחון את הדברים על פי ממצאי הערכאה הדיונית, כי אין מקום להתערב בממצאי העובדה, וכי בית משפט השלום האמין למתלוננת; וכן נסקרו שאר הראיות, לרבות היעלמם של התכשיטים כ"ראיה ניצחת" לשיטת בית המשפט המחוזי.

ד. בבקשת רשות הערעור נטען כי בשל אבדן התקליטור, שלשיטת המערער הוא הראיה המרכזית, במעבר בין הערכאה הדיונית לערכאת הערעור, אין להשלים עם ההרשעה ויש לזכות את המערער, שאם לא כן תיפגע זכות הערעור שלו. לחלופין הוצע להחזיר את הדין לבית משפט השלום לבחון את הראיות מחדש במותב אחר בלא התקליטור.

ה. בתגובת המדינה נטען כי אין עילה למתן רשות ערעור, שכן - בין השאר - יש לראות את התקליטור כראיה נסיבתית ולא כראיה מרכזית, שהרי ישנה עדות המתלוננת, וכן הובאו ראיות אחרות, ועל כן ההרשעה מוצדקת.

ו. בדיון מיום 15.6.16 ניתנה כאמור רשות ערעור, וביקשנו כי המדינה תפנה לחברת הביטוח לעניין התקליטור שאבד, ואם ימצא הערעור להידון שוב בבית המשפט המחוזי; ואולם, התקליטור לא נמצא למרבה הצער ומכאן הדיון בפנינו היום, בו חזרו הצדדים על עמדותיהם. ההגנה מדגישה בעיקר כי לשיטתה תיתכן פרשנות שונה מזו של בית משפט השלום לגבי משמעות הנראה כתקליטור, וכי בית משפט השלום ראה בתקליטור ראיה מרכזית, ובהיעדרו נפגעת זכות הערעור של המערער כאמור. המדינה סבורה כי תיאורו של בית משפט השלום באשר לתקליטור מהוה בסיס עובדתי לעניין הנצפה בו, וגם הערעור בבית המשפט המחוזי היה עקרוני - בשל האבדן - ולא פרטני, קרי, אין להידרש לשיטתה כאן לקרבי הראיות. כן נטען כי העובדות המוסכמות מצטרפות לעדויות האחרות, ומשלימות את התמונה.

ז. איננו רואים מקום להיעתר לערעור. אכן, המערער העלה סוגיה ראויה כשלעצמה, של מימוש זכות הערעור במצב של אבדן ראיה חשובה בין תום המשפט בערכאה הדיונית לבין הדין בערכאת הערעור. אחרונים אנו להקל ראש במימוש זכות הערעור; ברי כי אילולא תיאורו המפורט של בית משפט השלום מאשר לתקליטור, עדות המתלוננת וראיות אחרות, יתכן שהיה מקום לקבל את הטענה. ואולם, לא אלה פני הדברים. כך, בין אם נאמר, כי תיאורו המפורט של בית משפט השלום לעניין התקליטור הוא מעין "ראיה משנית" טובה בהיעדר "הראיה הטובה ביותר", נושא שלא ניטע בו

מסמרות ונביע דעה כללית כאן, ובין אם לא נתמקד בתקליטור אלא נידרש למסכת הראיות האחרות - עדות המתלוננת ועדים נוספים וכן התחזות המערער וטענתו המופרכת כי רכש תכשיטים מן המתלוננת, וגם עובדות מוסכמות שהיו בתיק. נראה לנו כי המסקנה אליה הגיע בית המשפט המחוזי בפסק הדין היא נכונה; וכללם של דברים, עיון במכלול הראייתי אינו יכול להותיר ספק של ממש כי אכן המערער הוא הוא הגנב.

ח. המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 3.1.17 בבית המעצר ניצן עד שעה 0900. תנאי שחרור קיימים בעינם עד להתיצבות. בידי המערער לפנות למיון מוקדם.

ניתן היום, א' בכסלו התשע"ז (1.12.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
